

PRILOG:
PISMO JURJA JURJEVIĆA BATTISTI BEVILACQUI,
VENECIJA, NAKON 1. LIPNJA 1418.

München, Bayerische Staatsbibliothek, Clm 5350, fol. 33v-34v.¹ Budući da se radi o nepouzdanom prijepisu, latinsku smo grafiju standardizirali.

*Doctrina rebusque gerendis ornatissimo viro Baptistae
Bauiloquae Georgius de Georgiis plurimam salutem dicit.*

Quod litteris tuis, quas Tauri fines Apolline lustrante recepi, vicem non reddiderim, causam praebuit divinis naturalibusque artibus vir celeberrimus, artis generalis acutissimus perspicacissimusque magister Alfonsus, ab extremo Galliciae occidentali, qui numerosis orationibus suis aures mentemque meam, immo totum me ita detinuit quod ab hoc <amicissimo>² et delectabilissimo officio et ab omnibus aliis paene retraxit. Is enim eruditissimus artista, Hispaniae non contentus finibus, per Italas urbes, omnium scientiarum festissimas,³ diuae recordationis uiri praestantissimi Raymundi⁴ [et] de insula Maioricarum caelitus infusae scientiae documenta seminare desiderat; dumque hanc artem multis praelatis, religiosis viris, doctoribus et scientificis in celebri studio Paduano limpidissime legisset, ad hunc maris Adriaci sinum pervenit gloriosum, ubi per tres quasi menses multos viros religione scientia ac nobilitate claros habuit auditores. Nempe, mi dilectissime Baptista, cum perspicacissimae artis praecepta et methodos, cum⁵ huius viri acumina perspicuens admiransque magnopere sim⁶ delectatus delecterque – principiis enim non multis propositis, quaestionibus quibusdam et regulis reseratis, ingenium acuit auditoris, mentem illuminat, animum clarificat et id⁷ quaeque penetrabilia divinae humanaeque rationis sano intellectui⁸ et accurate considerare⁹ studenti viam pandit et quasi quibusdam clavibus operta¹⁰ recludit. Quid plura? parvo tempore didici quae attingere secundum communes philosophantium vias magno tempore studioque fuisset opus. His itaque occupatum tibi me non scripsisse pateat, non quod tui fuerim immemor, cum caritate,¹¹ benevolentia, amicitia firmissima,

¹ Digitalne reprodukcije mikrofilma rukopisa dostupne su na internetu, daten.digitale-sammlungen.de/db/0006/bsb00069363/images/, pod jedinstvenim imenom resursa urn:nbn:de:bvb:12-bsb00069363-0.

² amicissimo: amico MS

³ festissimas: fertissimas *corr. Sabbadini*; *fortasse* refertissimas

⁴ Raymundi: *annotavit Sabbadini* Lulli.

⁵ cum *om. Sabbadini*

⁶ sim: sum MS

⁷ id: idem *corr. Sabbadini*; *fortasse* ima

⁸ intellectui: *fortasse* intellectu

⁹ accurate considerare MS: accurata consideracione *Sabbadini*

¹⁰ operta *Sabbadini*: optata MS

¹¹ cum caritate... concludere curarem: *om. Sabbadini*

zelo honestissimo ita nectamur quod neque temporum cursus neque locorum distantia animos tam coniunctissimos ualeant separare. Parce igitur, obsecro, si tibi hactenus mei praesentiam tam diu non exhibui et cum meo commodo¹² compensa siquid ex hac mora molestiae contraxisti.

Sed ab his detraho calamum, splendidissimis tuis respondeam litteris, quibus † pugasti nuda letissimis denotasti † etc. ex mea, ut asseris, fortitudine animique constantia ob meos turbulentos¹³ casus conceptos exivisse maerores, immo laetitiae tunicam te induisse testaris.¹⁴ Compatri igitur qui te disposuit et talem mihi tamquam prudentissimum, tamquam cordialissimum, tamquam amantissimum dedit amicum tuaeque praestantiae, sapientiae ac benivolae caritati, quibus omnem nebulam omnemque tristitiae caliginem sereno consilio tuo, clarissimis monitis tuis, prudentissimis documentis tuis, insuper suavissimis amicissimisque persuasionibus meo extirpasti ab animo, gratias reddo innumeras et, siquid est in me uirium quibus tot et tanta aduersa perpulerim, abs te habeo teneoque caelitus afflato. Quae mens tam dura, quis animus tam rationis inops, quae ex silice tam dura praecordia tuis sapientissimis doctrinis, tuis prudentissimis praeceptis, tuis accuratis institutis non flecteretur? Ad tuae igitur laudis cumulum accedit¹⁵ quicquid in me putas esse laudabile.

Et quia finaliter ais tibi ad me laeta in materia scribere non licere ne laetis uerbis dolor augetur, precor te simul ac licite, mi Baptista, ut etiam laeta conscribas; turbinem repulisti et animum meum ad laeta etiam audienda disposuisti. Iam in cicatricem versum est vulnus, tua potius prudentissima sollertique in me cura quam meo aliquo opere. Et licet cotidie saevientis in me fortunae iacula perpetiar, his tamen a te instructus clipeum oppono ne laedant¹⁶ et, dum me offendere temptat, ambone percusso fracta resiliunt.

Dumque eas concludere curarem, nobilis uir affinitate et caritate mihi coniunctus Ioannes etc. tuas ad me litteras detulit, quas paulo ante Kalendas Iunii amicissime conscripsisti; his enim amantissimis litteris tuis <denotas>¹⁷ etiam non occurrente causa scribendi te mihi scribere maluisse ut amicitia scriptis saltem augeatur Indies, et te mihi sospitem repraesentares, inhumanum putans communem amicum sine tuis litteris ad me peruenire. O quam honesta, quam decora, quam amabilis est haec tua splendidissima cogitatio et, si extrinsecus non emergat actio, sat magna est causa ipsa amicitia et <benivolae>¹⁸ caritatis mutua repraesentatio. Colloquia dulcia et suaues litteras caritas componit amica, abunde scribendi materiam habet fraterno nexu colligata beniuolentia neque ad

¹² commodo: comoda MS

¹³ turbulentos: tribulentos MS

¹⁴ laetitiae tunicam: cf. *Is 61,10*: induit me vestimentis salutis et indumento iustitiae circumdedit me

¹⁵ accedit: accidit MS

¹⁶ laedant: ledat MS

¹⁷ denotas: deuotas MS

¹⁸ benivolae: beniuolencie MS

alienos fontes necesse habet exire cum in se iocundissimo fluento scateat; semper enim inter amicos inest causa scribendi. Scribe igitur, exoro, etiam si <abest>¹⁹ causa, licet putem causam semper adesse ut scribamus. Et, si aliquod commercium non resistat, saepissime scribe; tuis igitur litteris ita <uero>²⁰ me refoues sicut Aethiopes uel Indos sitibundos ardenti in climate gelida lucidaque unda restaurat. Subiungis etiam ut te lotis²¹ uisitem litteris; et quia a me perpulisti <maerores>²² et contra contingentia aduersa remedia salubria contulisti, en, praesto sum, tuae honestissimae amicissimae petitioni parens.

In calce huius hoc tibi notifico me sospitem²³ uiuere et studio rerum honestarum <terere>²⁴ tempus quoad possum, ne effluat inutiliter, spe meliora concipiens. Laetor autem immense quod cum tuis valeas ad optata idque quod maxime desideras tibi uenturum ualde perglisco, utque mente et corpore ualeas tuaque prudentia tuaque solerti industria stude. Moribus autem et genere uir clarus tuique amantissimus, tuas cui salutes exhibui, dominus Andre de Zaz, per has te multimode salutare non cessat.

---

¹⁹ si abest: suest (u *cancellatum videtur*) MS

²⁰ uero: ut MS

²¹ lotis: *sic*

²² maerores: memores MS

²³ sospitem: shospitem MS

²⁴ terere: tenere MS